

Text a foto **MUDr. Helena Kučerová, HonDG**Soukromá psychiatrická ordinace,
Hranice na Moravě

Než přijde zima...

Krátké dny, mlhy, deštivé počasí, bahnité cesty. Lidé dostávají rýmy, chřipky a deprese. Blíží se Vánoce, tedy velký shon, nakupování dárků. Sváteční jídla se rychle sní, navštíví se rodina a známí, a je tu další rok. Skončí prázdniny a už to zase začne, vlastně se není ani nač těšit. Nastává nepříliš oblíbené období roku.

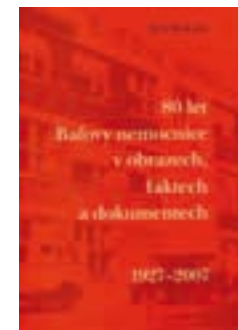
Když se řekne podzim, řada lidí si stěžuje na takzvané „depy“. Hůře to snáší zejména lidé starší a osamocení. Ti obvykle na jaře a v létě pracují na zahrádkách a chodí na procházky a nyní prostě nemají co dělat. Koukají na televizi, ale to je dost jednotvárná a hlavně značně pasivní náplň dne. Pomocí mohou být různé koníčky, aktivní činnost, tvůrčí práce.

Na rozdíl od těchto „depek“ přicházejí k nám psychiatrům i lidé s výraznými depresivními stavy, které, bohužel, na podzim také propukají. To jsou již vážné znaky duševní poruchy, která se projevuje bezdůvodnými smutnými náladami, úzkostmi, beznadějí, nespavostí, nezájmem o okolí a řadou dalších příznaků. Tyto deprese by lidé neměli podceňovat a měli by rozhodně vždy navštívit psychiatra. Jenže to bývá někdy další kámen úrazu, protože se za psychické problémy často stydíme. A jít k psychiatrovi bývá stále ještě u mnoha lidí stigma.

Ale podzim, i když směřuje k zimě, má i příjemnější tvář. Příroda dostává zvláštní ráz, sluneční svit je jiný než na jaře nebo v létě. Stačí se jen rozhlédnout a vidět tu krásu. Ale – to koneckonců platí nejen o podzimu, ale o všem kolem nás. Snažme se vidět tu sklenici z polovice naplněnou nikoli jako poloprázdnou, ale poloplno. ■

Příroda dostává
zvláštní ráz a *sluneční
svit je jiný* než
na jaře nebo v létě

Text **MUDr. Jiří Bakala**přednosta Oddělení nukleární medicíny,
Krajská nemocnice T. Bati a. s., Zlín

Zdravotní péče podle Bati

Před časem vyšla kniha „80 let Baťovy nemocnice v obrazech, faktech a dokumentech 1927–2007“. Jde o historii poměrně mladé české nemocnice, která byla vybudována v roce 1927 jako soukromá nemocnice firmy Baťa.

Historie nemocnice je velmi zajímavá, protože její tehdejší ředitel MUDr. Bohuslav Albert patřil i k organizátorům celostátního sociálně-zdravotního systému. Vznikl tzv. Albert-Traplův plán a po roce 1945 pak Albert-Nedvěduv plán. Jak vyplývá z dokumentů, byla organizace zdejší nemocnice na vrcholné úrovni a byla to nejlepší nemocnice v předválečné republice. Od roku 1970 v Baťově nemocnici pracuji i já.

V roce 1934 bylo oslavováno 10. výročí založení firmy Baťa a významní představitelé města Zlína z různých oborů dostali za úkol napsat futurologickou předpověď, jak bude vypadat jejich obor v roce 1974. Týkalo se to školství, zdravotnictví, fabriky atd. MUDr. B. Albert napsal dokonalou analýzu. Jeho vize byla naprosto přesná. Dokonce v onkologických předpovědích tvrdil, že ještě nebudeme znát lék na rakovinu, ale budeme ji rozpoznávat v mnohem časnějším stadiu a v důsledku toho bude rakovina lépe léčitelná. Ve Zlíně byl tehdy dokonalý systém zdravotní a sociální péče. Velmi zajímavou institucí byl Baťův podpůrný fond (BPF), právně nezávislý na firmě Baťa. Z dnešního pohledu bychom BPF nazvali jakýmsi „tunelem“. Sloužil k tomu, že velká část majetku firmy nebyla přerozdělována přes Prahu, ale právě přes BPF, který financoval zdravotnictví, školství a výstavbu baťovských domků. Jaké bylo moje překvapení, když jsem zjistil z materiálů EU starých tři roky, že Evropa začíná zavádět CSF fondy s odvoláním na to, že podobné fondy měl založený již Baťa! ■